ఎంగిలి మెతుకు

"పెళ్ళివాళ్ళొస్తున్నారమ్మా!" కేకవేస్తూ హడావిడిగా ఇంట్లోకి పరుగెత్తుకొస్తున్న శాస్త్రిగారు, పంచె అంచు కాలివేళ్ళలో ఇరుక్కొని గుమ్మంలో మొదలు నరికిన చెట్టులా పడిపోయారు.

సరిగ్గా అదే సమయానికి పెళ్ళివారి రాకకోసం ఎదురుచూస్తూ నాగభూషణం వసారా నుంచి, వంటింట్లోంచి పార్వతమ్మ రామబాణాల్లా దూసుకొస్తూ ఒకరినొకరు ఢీకొని, నిలదొక్కుకోలేక అమాంతం శాస్త్రిగారి మీద పడిపోయారు. అప్పుడే లేవబోతున్న శాస్త్రిగారు ఏనుగు పాదం కింది అప్పడంలాగయ్యారు. పై ప్రాణాలు పైనే పోతున్నంత పనయింది.

"మహాప్రభో! లేవండి!.... దంపతులిద్దరూ నా మీద పడిపోతే.... అబ్బో....లేవండమ్మా!"

"అయ్యయ్యో!.... అమ్రీకా అల్లుడొస్తుండని మేము ఆగమైపోతుంటే.... గడపలో పండుకుని మీరట్లా అరిస్తే ఎట్లా పంతులూ?" లేచి పట్టుపంచ దులుపుకుంటున్నాడు నాగభూషణం.

"హమ్మో!" ఆయాసంతో లేస్తూ "ఇంకానయం, అమ్మాయి గూడా వచ్చి మన మీద పడలేదు" అని పీతాంబరం సర్దుకుంటున్నది పార్వతమ్మ.

పెళ్ళికూతురు సులోచనకు నవ్వాగలేదు. చప్పట్లు చరుస్తూ విరగబడి నవ్వేస్తోంది.

పాతికేళ్ళ క్రితం పాత బస్టాండ్‌లో పకోడీలమ్మిన నాగభూషణం ఫోజీమస్తాన్‌లా అంచెలంచెలుగా పెరిగి, ఏ క్లాసు కంట్రాక్టరయ్యాడు.

ఇంజనీర్లనే ఇలవేల్పులుగా భావించి ధూప, దీప, నైవేద్యాలతో ప్రసన్నం చేసుకోవడములో అతనికతడే సాటి. ఒక్కముక్కలో చెప్పాలంటే కోటికి పడగెత్తాడు. నాల్గు చేతుల సంపాదన, ఐదంతస్తుల మేడ కట్టించాడు. ఇంద్రభవనంలాంటి మేడ. పార్వతమ్మ మెడనిండా పసిడి గలగలలు. ఆ పాలరాతి మేడలో అదేపనిగా తర్కించి, చర్చించిన దంపతులు తమ ఒక్కగానొక్క కూతురుకు అమెరికా అల్లుణ్ణి సంపాదించితీరాలని ఏక గ్రీవంగా తీర్మానించుకున్నారు.

ఏకగ్రీవతీర్మానం ఏకంగా - నాగభూషణం ఏకైక బాల్యస్నేహి తుడు మహాలింగం చెవిలో పడిపోయింది. మహాలింగంది మహాబుర్ర. దుష్టరాజకీయాల్లో తలపండిన సీనియర్ నాయకుడిలా అది స్పందించింది. అతని వేలువిడిచిన మేనబావొకడు ఎప్పుడో అమెరికాలో సెటిలైన సంగతీ, ఆ మేనబావకో కొడుకున్నాడన్న సంగతీ అర్జెంటుగా గుర్తు కొచ్చింది.

ఆలస్యమైతే అమృతం గూడా విషమై కూచుంటుంది గదా! యమ ర్జెంట్‌గా అమెరికాకు యస్టీడీ కొట్టేశాడు. కొడుక్కు ఇండియా సంబంధం దొరికితే, ఇల్లూవాకిలి విడిచిపెట్టి పరుగెత్తాలనుకున్న మేనబావ సంతోషం పట్టలేక ఎగిరి గంతేస్తున్నానన్నాడు. తన జబ్బ తానే చరుచుకుని ఫోన్ జారవిడిచాడు. అతని కొడుకే ఫోనందుకుని -

"డియర్ మామ్యా! హౌ ఈజ్ దట్ పోరీ?" అడిగాడు - నుడి కారాన్ని మేళవించి.

"పోరికేందిరా మేనల్లుడా! పోరంబోకు తోటలోని నిమ్మపండు రంగూ, దొండపండు పెదాలూ, దానిమ్మ గింజల్లాంటి పలు వరుసా.... నాగుబామంత జడా...."

"వెరీ స్వీట్ మాయ్యా! పది రోజుల్లో మమ్మీ, డాడీల నెత్తుకుని అక్కడి కొస్తా.... ఇంటర్వ్యూకు...."

విమానం దిగగానే అమెరికా అబ్బాయికి స్వాగతం పలికేందుకు మారుతి కారులో మహాలింగాన్ని పంపించాడు నాగభూషణం.

ఇంటిముందు కారాగకముందే శాస్త్రిగారు పరుగెత్తుకొచ్చి అలా పడిపోయారు. నిజానికది వాళ్ళ కారు కాదు.

ఇరుగుపొరుగు వాళ్ళంతా కళ్ళప్పగించి గడపల్లో నిల్చుండి చూస్తున్నారు. అరగంటైంది.

అసలు కారొచ్చి ఆగింది.

పంచరంగుల అతుకుల ప్యాంటు, శరీరాని కతుక్కుపోయిన టీ షర్టు. గరికపోచల జుట్టు.... యువకుడొకాయన లోపలికొచ్చేశాడు. అతని వెంట మరొకాయన.... అదే డ్రెస్సు. జుట్టు మాత్రం కోతకొచ్చిపడిపోయిన వరికర్రల్లాగుంది. వారి వెనకో స్త్రీ....మోకాళ్ళపైకి గౌను, బాబ్డ్ హెయిర్. పెదవులకు లిప్‌స్టిక్. కళ్ళకు చారెడు గాగుల్స్.... అచ్చం సర్కస్‌లో అడబఫూన్‌లాగుంది. ఎవరి వయసెంతో ఊహించడం కష్టం. అందరి వెనక మహాలింగం.

"అమెరికా బాలాకుమారుణ్ణి తెస్తానని పగటి వేషగాళ్ళను పట్టుకొచ్చావేమిటయ్యా?" అప్పటికే కుర్చీలో సెటిలైన శాస్త్రిగారు పంచాంగం మూసేసి నోరుదెరిచారు.

"పెళ్ళికొడుకూ, అతని తల్లిదండ్రులేరీ?" ఇంకా గడపవైపే చూస్తున్నాడు నాగభూషణం.

పక్కన నవ్వొచ్చింది మహాలింగంకు. మహాకాయం నెమరేస్తున్న గేదె కడుపులా కదిలింది.

"నాకంటే ముందొచ్చినవాళ్ళు.... వాళ్ళేరా!" జబ్బపట్టి లోపలికి తీసుకొచ్చాడు, వచ్చిన వాళ్ళకు సోఫాలు చూపించి తాను కూచున్నాడు.

"అరెరే.... మరి వాళ్ళెటుబోయినట్టూ?" వంటింట్లోంచి వస్తూ బుగ్గలు నొక్కుకుంది పార్వతమ్మ.

అతుకుల పాంట్లూ, బాబ్డ్ హెయిర్ నవ్వుకుంటున్నారు.

"అయ్యో.... వీళ్ళు వాళ్ళే చెల్లాయ్!" పార్వతమ్మ చెవిలో చెప్పేశాడు మహాలింగం.

"ఒరేయ్ వెధవా! బజారు దొంగల్ని పట్టుకొచ్చి అమెరికా బాబు లంటావేమిట్రా?" చేతులు పిసుక్కున్నాడు నాగభూషణం.

"హాయ్ మున్నా! ఇన్‌సల్ట్.... అవమానం...." బాబ్డ్ హెయిర్ స్ప్రింగ్‌లా లేచింది. వెంట్రుకలు మొహమ్మీద పడ్డంతో చింపాంజీ మొహంలాగైంది.

"నో సున్నా! మనమిది అభిమానం హన్కొవద్దు డియర్! మన పరిణయ పత్రం వాళ్ళకు తెల్వాదు కదా!" బాబ్డ్ హెయిర్ చెయ్యిబట్టి కూచోబెట్టాడు పడుకున్న జుట్టాయన.

"అదే - పరిచయాలు ...." గోణిగాడు మహాలింగం యువకుని డొక్కలో చిన్నగా పొడిచి.

"యా మామ్! మనం మన పరిమాణాలు చెప్పుకుందాం....!" యువకుడి భుజాలు స్టైల్‌గా ఎగిరిపడ్డాయి.

"ఆ పని నేజేస్తాలెండి!" నవ్వుతూ ముందుకొచ్చాడు మహాలింగం. నాగభూషణం పక్కకొచ్చి తెరిచున్న పార్వతమ్మ నోరువైపు చూస్తున్నాడు.

గది తలుపు సందులోంచి కంటిరెప్పలు కదలకుండా చూస్తోంది సులోచన.

"అదిగో - ఆ పెద్దమనిషి మా బావ." పడుకున్న జుట్టాయనను చూపిస్తూ "మీక్కాబోయే వియ్యంకుడు. పేరు మరళీ మనోహర్. ఆవిడే అత్తని ధర్మపత్ని శ్రీమతి సుమతీ మనోహర్. ప్రేమ ఎక్కువైతే పేర్లు పొట్టిగైపోయినై. మురళీమనోహర్ మున్నాగా, సుమతీమనోహర్సున్నాగా ....అంతేరా నాగభూషణం!" నాగభూషణం వీపుమీద చరవబోయాడు. నాగభూషణం తప్పుకున్నాడు. ఆ చరుపు పార్వతమ్మ భుజమ్మీదపడింది. నోరు తక్కున మూతపడింది.

"మరీ....మరి ఇతనెవరూ?" యువకునివైపు చూపిస్తూ అడిగ్గింది.

"తంతా....!" గట్టిగా చెప్పి మరింత గట్టిగా నవ్వేశాడు గరిక పోసల యువకుడు. ఆ నవ్వు పిశాచం నవ్వులాగుంది.

కెవ్వున కేకేసి మహాలింగమ్మీద పడిపోయింది పార్వతమ్మ. సోఫాలో పడుకోబెట్టారు. సులోచన గుండెలు బాదుకుంటూ నీళ్ళచెంబుతో పరుగెత్తుకొచ్చింది. మొహమ్మీద నీళ్ళు చిలకరించగానే కలువ పూవుల్లా విచ్చుకున్నాయి పార్వతమ్మ కళ్ళు. మెల్లిగా లేచి కూచుంది. తృప్తిగా ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు నాగభూషణం.

"చెల్లెమ్మా! జాగ్రత్తగా విను-" మహాలింగమందుకుని "ఇతని పేరు తంగిరాల తరుణ్కుమార్. ప్రేమగా తంత అంటారంతే. ఇతడే మీక్కాబోయే అల్లుడు." తాపీగా చెప్పాడు.

హమ్మయ్య, గండం గడిచింది అనుకుని గుండెమీద చెయ్యేసుకుంది సులోచన.

పెళ్ళికొడుకును చూస్తూ ముందు కడుగేసింది. ఆ అడుగు పెళ్ళికొడుకు కాలుమీద పడింది.

"అమ్మో!" అంటూ సులోచన కాలు పట్టేశాడు.

"ఓరి భడవా ప్రమాదమైతే 'అమ్మా, ప్రమోదమైతే మామ్' అంటావా? ఒరేయ్! ఎందుకురా ఈ ఆత్మవంచన?" ఎసట్లో బియ్యంలా కుతకుతలాడి పోతోంది శాస్త్రి మనసు.

"అమ్మాయి కాళ్ళు పట్టుకునే రోజులు ముందున్నాయి నాయనా!" అనేశాడు.

"అయ్యయ్యో....అదేమిట్రా!" మహాలింగానికి సిగ్గేసింది. పార్వతమ్మ ముడుచుకుపోయింది.

"సారీ!" మున్నావైపు చూస్తూ నాజూగ్గా విడిపించుకుంది సులోచన.

"ఆ దృష్టి నా దిక్కు రానియ్ డియర్!" సులోచన చిలిపి చూపులు తనమీద పడనందుకు విసుక్కున్నాడు తంత.

తోసుకొచ్చే నవ్వు బలవంతాన ఆపుకుని -

"అయ్యా....అల్లుడు తంతా! పెళ్ళికూతురు నిన్నే చూస్తుందిరా నాయనా! అమ్మాయి కి కాసింత మెల్లకన్ను అంతే!" అని చెప్పేశాడు.

"వెరీ ఫైన్. ఈ పంకజపక్షి మెడలో మూడు ముళ్ళువేస్తే మా సన్ను పైకిపోతాడన్న మాటా!" మురిసిపోయాడు మున్నా.

స్వీటు, హాటు ఆరగింపులై పోయాయి.

పెళ్ళి కూతురు కాఫీలందించి వొయ్యారంగా కూచుంది. వయసు పొంగులు సన్నని పైటలోంచి పొడుచుకొస్తున్నై. అందంగా అలంకరించుకుందేమో - దేవకన్యలాగుంది.

"బ్యూటిఫుల్.... అమ్మాయినో చూపు చూడు మైసన్" మున్నా పెదాలు చప్పరించింది.

"వెరీనైస్ మాడం! మీ నామకరణం చెయ్యండిహ." పెళ్ళికొడుకు హుషారుగా ముందుకు జరిగాడు. అద్దాలు తీసి మరీ చూశాడు తినేస్తా నన్నట్టు.

పెళ్ళికూతురు బిత్తరచూపులు.

"నీ పేరు చెప్పమ్మా!" మహాలింగం పళ్ళప్రదర్శన.

"ఓహ్.... నా పేరా! సులోచన." సులోచన క్రీగంటి చూపులు మున్నా మీదాడుతున్నై.

"మైడియర్ బేబీ! ఆ చూపుల్తో నన్ను టిఫిన్ చెయ్యకు" మున్నాకు సిగ్గేసింది.

"మా అమ్మాయి చూస్తుంది మిమ్మల్ని కాదు - మీ అబ్బాయినే అన్నగారూ!" వివరించింది పార్వతమ్మ.

"ఆహా.... ఎంత చక్కని చూపు! పేరు సులోచన.... వెతికి వెతికి పెట్టుంటారు తల్లీ!"

శాస్త్రిగారు అభినందనకు తబ్బిబ్బైపోయింది సులోచన.

"హాయ్ డాళింగ్!" పెళ్ళికొడుకులో ఉత్సాహం ఉబికొచ్చింది. "లెటజ్ హావ్ ఏ కిస్ మిస్!" చెక్కిళ్ళందుకోబోయాడు. చెంప చెళ్ళు మంది.

దిమ్మ దిరిగింది. కళ్ళు బైర్లుకమ్మినై.

"యూ.... నాటీ! నాకు మానభంగమైపోయింది.... ఇన్సల్ట్....!" సోఫాలో జారగిలిపడ్డాడు.

మహాలింగం గుండె గుబగుబలాడింది.

"ఇండియా గడ్డమీద పెళ్ళికి ముందు అవన్నీ కుదరవురా అల్లుడూ!" ఊరడించాడు వీపు నిమిరి.

ఒకరికొకరు సైగలు చేసుకుని పెద్దవాళ్ళంతా బయటికెళ్ళి పోయారు. పెళ్ళికూతురు ,పెళ్ళికొడుకు మిగిలిపోయారు.

సులోచన ఓరకంటితో గుమ్మంవైపు చూచింది. ఆ చూపు తన మీదనే పడిందని అర్థమైపోయింది తంతకు. అతని మొహం సర్ఫ్‌తో పిండిన మసిగుడ్డలాగైంది.

"ఆ.... అసలు కార్యం ఇప్పుడే డాళింగ్!" ఒక్క ఉదుటున లేచి సులోచన పక్కన కూచున్నాడు. భయం భయంగా పక్కకు జరిగింది. అమ్మను పిలవాలనుకుంది. అప్పటికే ఆమె చేతులు తంత చేతుల్లో ఉన్నాయి.

"డోంట్‌వర్రీ డాళింగ్! మనమిట్లా ఎలోన్‌గా ఉంటేనే శోభనం. మనకిట్ల అవకాశం గ్రాంట్ చెయ్యడం పెద్దవాళ్ళ విధి." భుజాలందుకో బోయాడు.

బెదిరిన లేడిలా ఎగిరి పక్కసోఫాలో కొచ్చింది. డొక్కలో తన్నినట్లైందతనికి. మూతి ముడుచుకూర్చున్నాడు ముంగిలా.

ఈ పెళ్ళికొడుకు కొంగలు పట్టేవాడో, కొంపలు నిలబెట్టేవాడో తెల్సుకోవాలిగదా! సులోచన బుర్రలో పాదరసంలా పాకింది ఆలోచన.

"మీ కింతకుముం దేఆడవాళ్ళతో నన్నా సంబంధముందా?" ధైర్యంగా అడిగేసింది,

ఆహా! దారిలో కొస్తుంది ఇప్పుడే పట్టెయ్యాలి.

"వైనాట్ మైడియర్ స్వీట్ డాలింగ్? ఎంతో మంది గళ్ ఫ్రెండ్స్‌తో అనుభవముంది." గర్వంగా ఛాతీవిరిచి మరీ చెప్పాడు. అదే నోట "నువ్వు నీ బాయ్ ఫ్రెండ్స్‌తో డేటింగ్ చెయ్యలేదా?" అడిగేశాడు.

"సులోచన ఒంటినిండా నల్లతాచులూ, ఎఱ్ఱతేళ్లూ పాకినట్లైంది.

"మిస్టర్ తంత! నీ నడ్డివిరగతంత. దటీజ్ ఆమ్రీకా." ఆమె ముక్కుపుటాలెగిరిపడ్తున్నై. కమ్మరితిత్తిలా గుండెలెగసి పడుతున్నై - కళ్ళు అగ్నిగోళాలై పోయినై-

తన నడుము చుట్టూ అల్లుకోబోతున్న అతని చేతుల్ని విసిరికొట్టి "అమ్మా.... నాన్నా....!" అనరిచింది.

పుట్టలోంచి చీమల్లా వచ్చారంతా.

"ఈ ఎంగిలిమెతుకు నా కొద్దు" చరచరా వెళ్ళిపోయింది సులోచన.

(25-5-1995, మహిళ, ఆంధ్రప్రభ అనుబంధం)